

senere igjen rømmer, fritage ham for at ansees med Straf for gjentagen Rømning.

§ 107.

At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovs bestemte Straf for Rømning.

§ 108.

Hvo, som kommer til Kundskab om en foresaaende Rømning i Krigstid og ikke angiver samt, hvis dette ei kan skee betimeligt, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre samme, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officeer, med Fængsel eller Bestilings Fortabelse. Tilsigtes Rømningen udført under de i sidste Deel af § 99 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 4 Aar. Imidlertid kan den Paagjældende, naar han virkelig forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsvømt Anmeldelsen, dog bortfalder ikke Ansvar for Foresatte efter § 141.

Paa Medskyldige i en aftalt Rømning i Krigstid anvendes iøvrigt Bestemmelsen i § 83 og paa Overgang til Fjenden tillige Bestemmelsen i § 82.

§ 109.

Hvo, som paafører sig Sygdom eller Legemsfeil, for ganske at gjøre sig udygtig til den ham paahvilende Militærtjeneste, skal ansees med Nedsættelse i de menige Krigsmænds anden Klasse og Fængsel i anden Grad eller med større Straf indtil Strafarbejde i 4 Aar.

§ 110.

Hvo, som ved falskeligen at foregive Sygdom eller ved andre ulovlige Midler søger at unddrage sig den militære Tjeneste i Almindelighed eller nogen enkelt Tjenesteforretning, skal, forsaavidt han ikke har forskyldt højere Straf efter andre Bestemmelser, ansees med Fængsel eller større Straf, dog under Strafarbejde.

§ 111.

Hvo, som ulovligen bortfferner sig fra den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller indblader igjen behørigen at indsløde sig ved samme, naar han lovligen har forladt den, eller ved Tilfælde er kommen bort fra samme, skal, hvis Hensigten ikke har været at rømme,

ligeledes ansees med Fængsel eller større Straf, dog under Strafarbejde.

§ 112.

Paa samme Maade, som i § 111 bestemt, straffes udfreyne Vernepligtige, der ere tilfagte til at møde paa et vist Sted, for at indtræde i Krigsmagten, men uden lovlig Grund undlade at efterkomme denne Befaling.

Sjette Capitel.

Om Dyrer og Mytterie.

§ 113.

Naar flere Krigsmænd foretage Handlinger, som gaae ud paa med forenet Magt at modsætte sig en foresat Befalingsmand, modvirke nogen af ham givne, den militære Tjeneste vedkommende, Befaling, tvinge ham til Noget, eller hevne sig paa ham, skulle Hovedmændene i saadant Dyrer ansees med Strafarbejde ikke under 6 Aar og de øvrige Deeltagere i Almindelighed med Strafarbejde indtil 8 Aar, dog kan Straffen for disse sidste under særdeles formlidende Omstændigheder bestemmes til Fængsel i Forbindelse med legemlig Straf, og, hvis de ere Officerer, til Affættelse.

§ 114.

Er Dyreret begaaet i Fjendens Nærhed, i Havsnød eller under andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydhighedens strengeste Haandhævelse, eller med væbnet Haand, eller har det været forbundet med Voldsomheder mod nogen foresat Befalingsmand, straffes Hovedmændene og Enhver, der har udøvet saadan Vold, paa Livet og de øvrige Deeltagere med Strafarbejde ikke under 12 Aar eller efter Omstændighederne ligeledes paa Livet.

§ 115.

Spillemand og Andre, som ved at tromme eller blæse give Tegn til Befordring af Dyreret, henregnes til Hovedmand.

§ 116.

For de Deeltagere i Dyreret, som, medens Hensigten med samme endnu ikke er opnaaet og ingen Vold er udøvet og heller ingen anden Skade er skeet, paa den Foresattes Befaling strax vende tilbage til Orden og Lydighed, nedsættes Straffen, hvis de ere Hovedmand,